

Hvorom alting er, kan jeg ikke støtte denne del af beslutningsforslaget. Jeg kan således tilslutte mig de indvendinger, min forgænger kom med under førstebehandlingen af Venstres og De Konservatives forslag i sidste samling. Jeg mener således ikke, det er rigtigt at lade adgangen til varetægtsfængsling afhænge af, om der indtræder tilfældige uagtsomme følger.

Jeg kan tilføje, at efterforskning ikke vil kunne fremskyndes i nævneværdig grad ved, at gerningsmanden varetægtsfængsles. I modsætning til f.eks. i voldssager er der typisk ikke tale om indsamling af omfattende vidneforklaringer. De væsentligste beviser er typisk tekniske undersøgelser og erklæringer.

Lad mig i øvrigt afslutningsvis kort kommentere de statistiske oplysninger, forslagsstillerne fremhæver i bemærkningerne til forslaget:

Forslagsstillerne skriver ganske rigtigt med politiets årsberetning fra 1993 som kilde, at der dette år var 1.086 sigtelser for spiritus- eller promillekørsel i forbindelse med færdselsuheld med dræbte eller kvæstede. Det forslag, vi behandler i dag, angår imidlertid ikke alle disse sager. Det fremgår nemlig ikke af disse tal, i hvilket omfang personskaderne er så alvorlige, at der også rejses sigtelse for overtrædelse af straffelovens § 249 eller for overtrædelse af § 241, hvis offeret dør.

De 1.086 sigtelser omfatter desuden også færdselsuheld, hvor de tilskadekomne var spiritbilisterne selv eller deres passagerer. Til sammenligning kan nævnes, at ifølge Danmarks Statistiks kriminalstatistik blev 31 personer i 1992 idømt frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 241 og 29 personer idømt frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 249, og disse tal omfatter også sager uden forbindelse med spirituskørsel.

Mine bemærkninger er selvsagt ikke udtryk for, at jeg søger at bagatellisere problemet – på ingen måde; hvert eneste trafikoffer er ét offer for meget – men når vi skal diskutere problemet, er det trods alt relevant at vide, om vi taler om mere end tusind sager om året eller om langt under hundrede sager om året.

Sammenfattende kan jeg altså ikke støtte en skærpelse af strafferammerne i straffelovens § 241 og § 249 eller forslaget om udvidelse af adgangen til varetægtsfængsling. Hvis Folketinget er enig med mig, er jeg imidlertid som tidligere nævnt indstillet på at lade Rigsadvokaten indbringe nogle egnede prøvesager for Højesteret, for så vidt angår strafudmålingen i disse sager.

Holger Graversen (S):

Dette forslag fra Det Konservative Folkeparti og Venstre er stort set det samme som det forslag, de samme partier fremsatte i maj måned 1994, altså for knap et år siden. Da blev forslaget afvist, og derfor er det nok heller ikke overraskende, at vi afviser det nu igen. Men den afvisning betyder ikke, at vi ser mindre alvorligt end V og K på spirituskørsel og dens tragiske følger. Vi har rent faktisk længe drøftet skærpede sanktioner over for spiritbilister.

Men som på andre væsentlige områder ønsker vi at forebygge problemet, så færrest muligt kører i bil i spirituspåvirket tilstand. Det, som det drejer sig om, er jo, at folk undlader at sætte sig bag rattet, når de godt ved, at de har drukket for meget, eller når de blot er i tvivl om, hvorvidt de har fået for meget. Ingen er blevet bedre af at sidde i fængsel, og som før påpeget har vi ikke fængselskapacitet til at lade flere sidde i længere tid, bl.a. fordi V og K nedlagde fængselspladser, da de havde regeringsmagten.

I øvrigt vil jeg minde om, at Venstre og De Konservative forrige år stemte imod et forslag om at sænke den danske promillegrænse fra 0,8 til 0,5, som er den gældende promillegrænse i de fleste andre nordiske lande og EU-lande. En sådan sænkning af promillegrænsen havde været et klart politisk signal om, at vi som politikere tager problemet med spirituskørsel alvorligt. Hvor var Venstre og Det Konservative Folkepartis omsorg for problemet dengang?

Problemet her drejer sig i høj grad om alkoholpolitik, og den har den nye regering opprioriteret. Der er bl.a. afsat ekstra midler til at forebygge problemet med misbrug af alkohol. I samme forbindelse kunne man spørge, om der ikke kunne pålægges restauratører og venner og andre, der overværer en beruset persons forsøg på at køre bil, et større medansvar for dette.

Hvis vi endelig skulle have skærpede sanktioner på området, var det vel rigtigt at se på færdselslovens regler herom, således at det blev selve spirituskørslen, vi straffede hårdere – hvis man sætter sig bag rattet med for mange promiller i blodet, er det jo alt andet lige ret tilfældigt, om man bliver gerningsmand til et uagtsomt manddrab eller ej – og hvis vi skulle straffe hårdere på området, ville andre strafformer end fængsel være bedre, f.eks. klækkelige forhøjelser af bøderne i forhold til indtægten og mere brug af konfiskation af køretøjet i gentagelsestilfælde. Sidstnævnte mulighed foreligger efter færdselslovens § 133 a, men bruges næsten ikke: Fra